

De som sitter videre i styret er:

- Kjersti Versto Roheim rektor Sagavoll, valgt som leder i NKF 2023 – 2025
- Geir Leklem Ertzgaard lærer Solborg, valgt for perioden 2023 - 2025
- Janne Severinsen kontormedarbeider/ lærer Sagavoll, valgt for 2023 - 2025
- Tor Inge Askeland Fra IKF styret, Kristiansand

Presentasjon av valgnemndas kandidater:

Kandidatene har fått følgende tre spørsmål:

1. Navn, stilling på skolen, alder, hvor lenge har du vært ansatt i folkehøgskolen?
2. Hva er din bakgrunn for å være styrekandidat (verv, tillitsvalgtarbeid, aktuell erfaring)?
3. Hva vil du spesielt sette fokus på hvis du blir valgt in i NKF-styret (1-3 saker)?

Styrekandidater

Geir Dahle 41 år, musikk lærer på Nordhordland folkehøgskole.

Dette er mitt 12. år som lærer der.

Eg har vore varamedlem i NKF-styret dei sist to periodane, og i min forrige jobb på Bildøy bibelskole var eg tillitsvald med plass i styret.

Eg ønsker at vi skal arbeide for stort mangfold slik vi sammen kan tilby eit godt alternativ til elevar frå alle delar av samfunnet. Eg trur og at god kommunikasjon skulane i mellom kan gi fornuftige felles retningslinjer som gir forutsigbarhet både for skulane og søkarane. I tillegg er eg opptatt å åpne samtalar om, og frimodig formidling av dei kristne verdiane.

Hilde-Karin Steinshamn Mauky

46 år, inspektør ved Ålesund folkehøgskole i 4 ½ år.

Har vært nestleder (med oppmøte i styremøter) i privat rusinstitusjon i 7 år og har arbeidet i bistandsbransjen i 4 ½ år. Har sittet i flere styrer i ulike menighetssammenhenger i flere år.

Vil bidra til at folkehøgskolen blir mer mangfoldig og relevant for alle ungdommer, uavhengig av bakgrunn.

Vil være med å videreutvikle det gode sosialpedagogiske arbeidet rettet mot elevene, med spesielt fokus på livsmestring og psykisk helse.

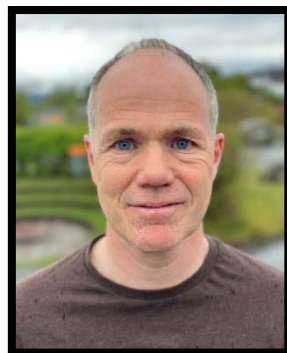
Øystein Vegge 55 år, inspektør ved Sunnmøre Folkehøgskule

Folkehøgskolelivet mitt startet først som elev i 1987 og deretter som ansatt i 1993. I løpet av årene frem til i dag har jeg jobbet som idrettslærer og opprettet ei KRIK-linje på Sagavoll folkehøgskole, vært friluftslivslærer og rektor på Nordfjord folkehøgskule og er nå inspektør på Sunnmøre Folkehøgskule. Jeg har også jobbet tilsammen tre år som idrettsfagslærer på to videregående skoler og tre år som daglig leder i Kristen Idrettskontakt (KRIK).

For tiden er jeg med i redaksjonsrådet til «steg». Her har jeg også vært fast spaltist. Mitt mest lærerrike møte med NKF som organisasjon fikk jeg likevel da jeg satt som utvalgsmedlem i den forrige NOU-en for folkehøgskolen (NOU 2001:16 «Frihet til mangfold»). Det ga nyttige erfaringer for å forstå hvordan det offentlige ser på folkehøgskolen, både i utdanningssystemet og i samfunnet generelt. Det ga også innblikk i hvordan en NOU følges opp i praksis av politiske partier og på departementsnivå.

Jeg ser på meg selv som en løsningsorientert og tidvis kreativ kar som erfarer tydeligere og tydeligere at den skolehverdagen vi står i kan utgjøre viktige forskjeller i enkeltmenneskers liv. For å fortsatt få være i den posisjonen trenger vi å sikre elevgrunnlaget til folkehøgskolen i ei tid der flere ungdommer kalles inn til førstegangstjeneste, der det er forslag til endringer i studiepoeng og der en ny folkehøgskolelov er på vei. Her har naturlig nok NKF en avgjørende viktig stemme for å formidle verdier og egenart på en offensiv måte. Det gjelder både som fagforening og som idørganisasjon.

Jeg er også motivert for å bidra til å videreutvikle «Folkehøgskolefestivalen» som et viktig møtepunkt for ansatte på tvers av skoler og arbeidsoppgaver. Det er på sånne steder vi kan inspirere hverandre til den viktige jobben vi har hver på vår skole.

Kjetil Rydland 51 år, økonomi og administrasjonsleder på Hurdal Verk folkehøgskole, ansatt siden 2000.

Styremedlem i NKF siste 2 år og 2 perioder tidligere. Deltok i utredningsarbeidet vedr. samarbeid mellom IF og IKF 2016-17, 12 år i kommunestyret i Hurdal, andre politiske og frivillige verv lokalt.

Jeg ønsker å utvikle og bygge den kristne folkehøgskolen. Balansere opplevelser og klimaansvar. Være en stemme for IKV ansatte.

Hilde Maria Nicolaisen 52 år, internatleder ved Svalbard folkehøgskole.

Jeg har vært ansatt i skoleslaget i 22,5 år. Min første folkehøgskolejobb var som inspektør/ idrettslærer ved Valdres folkehøgskole, så var jeg innom Stavern (Fredtun) folkehøgskole som musikk lærer. Jeg har lengst fartstid fra Sunnmøre folkehøgskole som lærer i dans/idrett/friluftsliv (15 år) og som friluftslærer ved Møre folkehøgskole (4 år)

Jeg har med meg erfaring fra fem ulike folkehøgskoler og jeg har hatt flere tillitsverv:

- Lokallagsleder NKF, Sunnmøre folkehøgskole fra 2004-2008
- Nestleder i NKF- styret fra 2008- 2018 (varamedlem fra 2005)
- Styremedlem for Nordiska Folkhögskolan i Kungälv fra 2019-2023

Jeg ønsker å jobbe for at folkehøgskolen fremdeles skal være et attraktivt og relevant tilbud for dagens ungdom, og for de ansatte. Jeg har lang fartstid i skoleslaget og ser hvor viktig et folkehøgskoleår er, spesielt for mange elevers mentale helse. De trenger trygge arenaer med trygge voksne der de kan vokse, utvikle seg og få utfordringer. Det sosialpedagogiske og det faglige må gå hånd i hånd. Vi må gi elevene mulighet til å utvikle sin relasjonskompetanse og samtidig levere et godt faglig tilbud. Jeg ønsker å bidra til at NKF kan gi ansatte viktig og relevant påfyll i hverdagen.

Jeg er opptatt av tilhørighet til organisasjonen NKF og å bygge et godt fellesskap og nettverk mellom folkehøgskolene. Jeg ønsker å være en tydelig stemme for et nært samarbeid mellom NKF sentralt og medlemmene på de ulike skolene. Ikke minst er det viktig for skoler (som Svalbard folkehøgskole) der avstand og reiselogistikk gjør det mer krevende å delta på samlinger og å få til et naturlig samarbeid med andre skoler.

En sak jeg brenner spesielt for er samarbeid og fremtidig organisering av folkehøgskole-organisasjonene. Jeg tror vi står sterkere sammen, spesielt om vi er gode på å fremsnakke hverandre og vise gjensidig respekt. Vi er et viktig supplement til det formelle utdanningssystemet og vi må jobbe for å være det i fremtiden. Jeg håper vi kan finne gode løsninger for et sterkt og godt samarbeid slik at vi er slagkraftige utad.

Lene M. Fredriksen 51 år, lærer ved Kristiansand Folkehøgskole, ansatt i folkehøgskolen siden 2016.

Kommer fra barnehagesektoren. Har eiet og drevet privat barnehage. Etter den ble solgt til en større kjede, har jeg blant annet jobbet med pedagogisk utviklingsarbeid i barnehage og ellers vært med i styre og stell i menighetsliv.

Jeg er opptatt av skoleutvikling og hvordan styrke den kristne folkehøgskolen i et sekulært samfunn. Siste undersøkelse viser at 69% av norske kristne ungdommer velger å ikke vise sin tro på universitetet, så sant de ikke blir direkte konfrontert. Kontroversielle saker og negativ medieoppslag får mye av skylden for dette. Jeg tror at folkehøgskolen kan være en motpol, en som kan fortelle resten av historien fra vår kristne kulturarv og i troens innhold. At vi er oppdatert på hva som ikke formidles i skolen, krle-faget, media og populærkulturen. Hvor trengs det folkeopplysning? Jeg tror også det er viktig å styrke kompetansen på de unges åndelighet og virkelighetsforståelse, slik at vi kan møte dette best mulig.

I en verden med større polarisering, konspirasjonsteorier, press mot menneskeverd og mye uro, er demokratisk dannelse viktigere enn noen gang. Hvordan kan vi være fremoverlent med det som skjer i samfunnet, hvor det er fristende å snu bunka i en hektisk hverdag og heller ta morrasamlinga fra i fjor. Jeg ønsker å jobbe for at NKF kan være en ressurs, også i forhold til å gjøre nytte av hverandres ressurser bedre.

Ellers er jeg opptatt av omdømmebygging. I barnehagen snakket vi mye om den tause kunnskapen, alt vi gjør og kan. Som er vanskelig å sette ord på, og som andre følgelig ikke vet eller verdsetter. I tillegg tror jeg det er viktig å bruke nye muligheter kreativt, uten å miste egenarten.

Øyvind Ekse 44 år, inspektør ved Musikkfolkehøgskolen Viken.

Har vært i folkehøgskolen siden 2005, på Viken siden 2007 (2 år i en prosjektstilling tilknyttet Rønningen før det). Jobba som linjelærer på Jazz pop rock linja fram til jeg tok over jobben som inspektør i 2016.

Jeg har etter hvert (relativt) lang fartstid i folkehøgskolen, og har i jobben som inspektør hatt mye fokus på skole- og fagutvikling. Jeg har også hatt ulike styreverv opp igjennom årene, i forbindelse med alt fra barne- og ungdomsarbeid til borettslag.

I en verden hvor tempoet øker, og fokuset på karriere og prestasjon som en identitetsdefinerende faktor blir løftet fram av skoleverk og samfunn for øvrig, blir folkehøgskolens rolle viktigere enn noen gang!

Det er viktig at vi er i utvikling, men i dette perspektivet er det avgjørende at vi som skoleslag er beviste på retningen vi utvikler oss i. Folkehøgskolen har en lang og stolt tradisjon, og en tydelig egenart som det er viktig å bevare. Vi må være et supplement til den offentlige skolen og ikke la oss lokke inn i rammer som underminerer det vi er gode på. Derfor tror jeg at det i tiden som kommer blir viktig å jobbe for at vi i folkehøgskolen selv har definisjonsmakt over hva våre kompetansebehov er, og hva som skal være vårt faglige fokus.

Jeg mener at folkehøgskolens primære fagområde handler om å gi elevene erfaring med potensialet som ligger i fellesskapet, og å utvikle relasjonelle ferdigheter. Og hvis det stemmer så burde alle de ulike linjene og fagene vi har sees i lys av dette. Prinsippene som ligger til grunn må være styrende, og jeg er opptatt av at man gjennom et år på folkehøgskole skal kunne se hvordan de ulike bestanddelene inngår i en større helhet.

Hvis folkehøgskolene skal ha en plass i skolelandskapet i fremtiden må vi sammen jobbe for å utvikle det fagfeltet som underbygger formålet vårt, og vi må utvikle det med utgangspunkt i den kunnskapen og metodikken som vi allerede har. Vi vet noe om effekten vi har i unge menneskers liv, og det må vi bli enda flinkere til å synliggjøre i møte med alle de som ikke vet.

Når noen spør pleier jeg å si at jobben min handler om å jakte øyeblikk. Øyeblikkene som oppstår når vi møtes i mellomrommene, øyeblikkene som oppstår når vi våger å være sårbare, øyeblikkene som oppstår når summen blir større enn de enkelte bestanddelene. Dette er for meg det folkehøgskole handler om, og dette er jeg opptatt av å hegne om.